

НА ПОВНУ СИЛУ

Комсомольці, вся інститутська молодь з великою зацікавленістю ознайомила з промовою товариша К. У. Черненка на Всеармійській нараді секретарів комсомольських організацій у Великому Кремлівському паладі. Юнаків і дівчат надихають слова Генерального секретаря нашої партії, адресовані всім комсомольцям і молоді нашої країни. У цю відповідальну студентську пору — літню екзаменаційну сесію належить докласти багато зусиль, щоб показати високий рівень знань, кожну дисципліну скласти без тріжок. Глибоко усвідомлюючи, що основна робота студента — це навчання, потрібно на всіх факультетах домагатися успішності, проявляти високу дисциплінованість, сумлінно готуватися до кожного екзамена.

Товариш К. У. Черненко підкреслив, що «біля верстата, за штурвалом комбайна, в науковій лабораторії мільйони юнаків і дівчат, виявляючи героїзм повсякденної буденної роботи, вписують нові яскраві сторінки в літопис комсомольської слави». Всі ми знаємо, що вклад Ленінського комсомолу в розвиток країни буде зростати, помножуватись. Безпосередньо на нас, тих, хто лише почав вчитися і хто вже невдовзі одержить диплом, стосуються слова К. У. Черненка про те, що «складаючи плани на найближчу п'ятирічку і аж до початку наступного століття, ми значною мірою розраховуємо саме на майстерність рук, на дерзання думки, на трудову совість нинішньої молоді. Адже основну роботу по виконанню цих планів ма-

ють вести саме ті, хто сьогодні в комсомольському віці». Тож готувати себе до великої і відповідальної роботи в майбутньому — наше невідкладне завдання, потреба дня, вимога, що диктується нашим часом.

На нараді було відмічено, що для нас випало щастя народитись і вижити, ніби вам тепер досягло найвищого у рості в суспільстві, яке світовій історії рівня соціального прогресу. «Але це, звичайно, не залишається тільки тишитися плодами праці ваших попередників. Зовсім ні! Вам належить, засукавши рукава, на повну силу підключитись до тієї нелегкої багатопланової роботи, яку партія визначає як **удосконалення розвинутого соціалізму**. Саме цю всебічно зважену наукову формулу покладено, як ви знаєте, в основу нової редакції Програми КПРС, яка має бути прийнята на XXVII з'їзді партії, — Програми, розрахованої на історично тривалий період.

Думаючи про майбутнє, ми повинні вже сьогодні дбати про формування у кожної молоді людини високі світоглядної і морально-політичної культури, стійкого імунітету проти впливу буржуазної ідеології, будь-яких форм міщанського — споживацької психології. Багаточисельний студентський колектив, який мріє про комуністичне суспільство, нині готується якомога краще збагатитися знаннями, щоб потім їх сповна віддати Батьківщині.

О. МУДРИЙ,
секретар комітету
комсомолу.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 22 (147)

Виходить раз
на тиждень

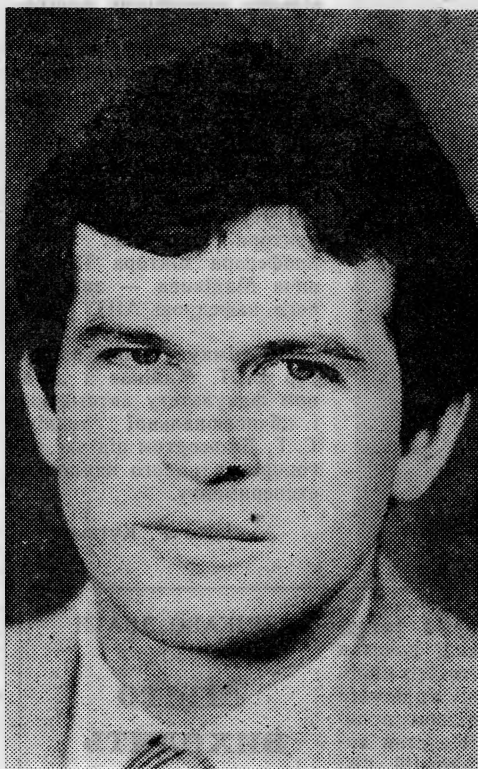
П'ятниця, 1 червня 1984 року.

Ціна 1 коп.

Ми живемо... за принципом революціонерів. За тим, що заповів нам Ленін, який закликав борців за створення нового суспільства: «Треба мріяти!». Як ніхто інший, сам Володимир Ілліч і в молодості, і в зрілі роки, завжди, аж до останніх днів життя вмів мріяти натхненно і заразливо. Його головна мрія — про комуністичне майбутнє нашої Батьківщини — живе в умах, серцях і

(3 промови товариша К. У. Черненка на Всеармійській нараді секретарів комсомольських організацій 28 травня 1984 року).

ділах радянського народу. З нею ми ніколи не розставалися, ніколи не розстанемося. І тепер, коли у нас за спиною десятиріччя соціалістичного будівництва, коли ми стали мудрішими, реалістичнішими в оцінках своїх перспектив, ми навчилися і правильніше, надійніше прокладати шлях до здійснення нашої найвищої мети — комунізму.

Серед вихованців енергетичного факультету, які навчаються на «чотири» і «п'ять», ось і цей юнак. А ще в інституті він відомий як один з кращих спортсменів. Геннадій Власюк — майстер спорту СРСР з легкої атлетики, неодноразово захищав честь інституту на обласних, республіканських та всесоюзних змаганнях. Без спорту він і не уявляє свого життя. Отож, не шкодуючи сил і часу, сповна віддається улюбленій справі. Навіть у ці напружені дні, коли триває літня екзаменаційна сесія, Геннадій знаходить вільну годину для спортивних тренувань.

Через кілька місяців Г. Власюк, як дипломований спеціаліст, прийде на одне з промислових підприємств. Молодий інженер-енергетик ніколи не забуде своїх викладачів і наставників, які дали йому дорогу в життя, прищепили любов до спорту. І нема сумніву в тому, що й на виробництві Геннадій працюватиме з молодечим завзяттям, з честю нестиме марку Вінницького політехнічного інституту.

ЕКРАН СЕСІЇ

Для викладачів і студентів нинішні дні сповнені безліччю турбот. Воно й зрозуміло, триває літня екзаменаційна сесія.

Серед студентів факультету автоматики і обчислювальної техніки шириться змагання за успішне складання екзаменів. Тон у цій справі задають комсомольці академгрупи 3 АТ-80. Середній бал по групі за підсумками двох екзаменів становить 4,71. На енергетичному факультеті найкраще складають екзамен студенти групи 2 ЕСС-81. Серед радіотехніків високою успішністю і якістю знань відзначається група 1 РК-81. На інженерно-будівельному факультеті першість на екзаменах утримує колектив групи 1 ПЦБ-80.

Почин машинобудівників з групи 1 ААГ-80, скласти екзамен без жодної трійки, знаходить все ширшу підтримку серед вихованців інституту.

ЩОБ СПОРТ СЛУЖИВ ВСІМ

У ПАРТКОМІ ІНСТИТУТУ

Вінницький політехнічний інститут, як відомо, займає одне з провідних місць серед вищих учбових закладів країни по організації масовості фізичної культури і спорту. В інституті створена і діє спортивно-оздоровча рада під керівництвом проректора Ю. О. Карпова, яка спрямовує і контролює роботу кафедри фізвиховання, спортклубу, профкому, комітету ДС ААФ, профлакторію, оздоровчого пункту і фізкультурно-оздоровчого табору «Супутник». Органи управління і контролю діють на всіх факультетах стаціонару. Проводиться вдосконалення організації спортивно-оздоровчої роботи.

Вперше в Союзі кафедраю фізвиховання впроваджено викладання фізкультури протягом усього навчального періоду у вузі. Для повного забезпечення навчального процесу проводиться інтенсивна учебно-методична робота. Видано і підготовлено до друку понад тридцять методичних розробок. П'ять із них Міністерством республіки, Уккредитом СДСТ «Буревісник» і Спорткомітетом України направлені і рекомендовані для практичної роботи у вузах країни.

В інституті проводиться комплексна науково-дослідна робота по дослідженню

динаміки фізичного розвитку студентів з врахуванням основних кліматичних умов м. Вінниці. Ведеться статистична обробка результатів досліджень. Розроблена також індивідуальна «карта здоров'я» для студентів інституту. В перспективі електроннообчислювальні машини даватимуть змогу отримувати оперативну інформацію з виходом на дисплеї про стан здоров'я колективів і підрозділів інституту, а також окремих студентів.

Кафедрою фізвиховання і спортклубом розроблена і впроваджена багатоступінчаста комплексна спартакіада інституту, яка включає до свого складу спартакіаду академгруп, факультетів, змову літню спартакіаду студентів і викладачів, спартакіаду гуртожитків. Ця система дасть можливість проводити протягом року не менше п'яти змагань і залучати до стартів не менше десяти разів кожного студента, значну кількість викладачів і співробітників. В даний час регулярно тренуються і виступають понад тридцять збірних команд над тридцять збірних команд

інституту. Крім цього, створено чотири клуби любителів спорту за інтересами, сім груп «Здоров'я», вісім підготовчих груп з різних видів спорту та дванадцять секцій з військово-прикладних видів спорту. Для цієї роботи з числа студентів і викладачів залучено понад двадцять тренерів, які працюють на громадських засадах. Це, зокрема, Н. Гришук — студент п'ятого курсу машфаку, Є. Мельник — молодший науковий співробітник (голова клубу туристів), Н. Іванов та Ю. Муляр — керівники секції бадмінтону та інші.

Однією з найбільш вдалих форм військово-патріотичного виховання є Всесоюзний легкоатлетичний меморіал імені Героя Радянського Союзу Л. Ратушної, який завоював визнання в усіх вузах країни.

Досвід організаторської і виховної роботи, накопичений кафедрою фізвиховання ВПІ, узагальнюється в учбовому посібнику курсу фізвиховання в технічних вузах і стане першим виданням з наукової організації управ-

ління фізкультурної і спортивної роботи у вищих учбових закладах Союзу.

Продумана система роботи приносить свої плоди. За підсумками анкетування, яке проводилося серед студентів інституту, більше половини з них вважають заняття фізкультурою і спортом невід'ємною частиною свого життя. Характерно й те, що більшість спортсменів вміло поєднують заняття спортом з відмінним навчанням і громадською роботою. За три останні роки, наприклад, середня успішність студентів складала 97,2—96,8 процента, у студентів — спортсменів вже 99,5 та 99,8 процента. Отож, заняття фізкультурою і спортом не знижують рівня успішності, а, навпаки, сприяють підвищенню її. З числа вихованців кафедри фізвиховання і спортклубу ВПІ виросло багато здібних організаторів виробництва, партійних і комсомольських працівників, офіцерів Радянської Армії. Характерний приклад торішньої випускниці В. Ляндебурської, майстра спорту

СРСР, трикратної чемпіонки України з багатоборства ГПО. Молодий комуніст Валентина Ляндебурська була Ленінським стипендіатом, секретарем комсомольського бюро курсу.

За три останні роки кафедраю фізвиховання підготовлено 16 майстрів спорту СРСР, сто три кандидати в майстри спорту, 353 першорозрядники, 6402 спортсмени масових розрядів і значків ГПО. Серед вихованців інституту нині 19 чемпіонів і призерів першості УРСР і СРСР. Вирішальна роль у цих досягненнях відводиться партгрупі кафедри, ентузіазму всіх викладачів і співробітників.

Разом з тим, як відзначалося на засіданні партклубом інституту, в роботі кафедри фізвиховання є ряд недоліків. Зокрема, спортклубом ще недостатньо проводиться робота по підготовці надійного резерву у збірні команди інституту. Заняття фізкультурою і спортом ще не стали масовим явищем для всього колективу ВПІ. В інституті не впроваджується ренкова фіззарядка, не впроваджена і

виробнича гімнастика, слабо розвинутий масовий туризм, відсутній пункт прокату туристського інвентаря тощо.

Для організації спортивно-оздоровчої роботи слабо використовується вигідне розташування інституту поруч з лісопарком та озером, не проводиться спортивно-оздоровча робота за місцем проживання студентів і викладачів, допускаються упущення у виховній роботі серед спортсменів. На факультетах, в гуртожитках інституту практично відсутня наочна агітація спортивної роботи. Серйозним недоліком вважається також відсутність історії спортклубу, збірних команд, фізкультурних колективів і підрозділів інституту.

В прийнятій постанові парткому вказано комуністам Я. І. Кулику, Ю. О. Карпову, голові спортклубу А. Н. Мришчуку на недостатній рівень організації спортивно-оздоровчої роботи і зобов'язано кафедру, спортклуб, партбюро цехових організацій організувати при кожній кафедрі, гуртожитках і підрозділах групи «Здоров'я», клуби любителів бігу, спортивні клуби за інтересами.

Постановою передбачено цілий ряд заходів, спрямованих на активізацію спортивно-оздоровчої роботи в колективах інституту.

ДЕРЗАЙ, МОЛОДІСТЬ!

Ранок застав учасників Всесоюзного зльоту студентських загонів на будівельних майданчиках столиці Казахстану. Своєю робітничу мастерність вони продемонстрували на спорудженні будинку Державного музею Казахської РСР, на закладанні комплексу Молодіжного центру, алеї Слави в парку 28 гвардійців-панфиловців.

Підбиваючи підсумки цієї ударної акції, промовці, які виступали на заключному пленарному засіданні зльоту, підкреслювали, що вона свідчить про ретельну підготовку бійців студентських загонів до трудового семестру, про зростання їх професійно-

го рівня, прагнення ознаменувати рік 30 - річчя цілими і 25 - річчя патріотичного руху студентської та учнівської молоді новими яскравими успіхами.

СБЗ готові до трудового літа. Істотно зростає кількість студентських агрокомплексів, які діють за принципом поле-переробне підприємство-магазин. Як показала практика, така форма організації праці дає можливість помітно підвищити якість сільськогосподарської продукції, скоротити її втрати на різних етапах переробки.

Особливо підкреслювалася важливість підтримки студентських науково-виробничих загонів,

які під час трудового семестру впроваджують свої проекти і розробки в промисловість, сільське господарство на транспорті. Заслужують уваги досвід студентів Сибірського автомобільно-дорожнього інституту в Омській області за власними проектами вони спорудили два мости через річку Ошу. Оригінальні вирішення тільки в зміні технології будівництва дали змогу зекономити близько 30 тисяч карбованців.

Вирішено розширити географію студентських будов. Юнаків і дівчат запрошено для участі в спорудженні першочергових об'єктів Кансько-Ачинського і Екібастузького паливно-енергетичних комплексів, у віддалені райони Сибіру і Крайньої Півночі. Зростає допомога органам охорони здоров'я, підприємствам торгівлі і сфери обслуговування, працівникам залізничного транспорту.

Говорилось про необхідність удосконалення культурно-масової, спортивної і шефської роботи, підвищення дисципліни й організованості. Намічено заходи щодо поліпшення постачання студентським загонам будівельних матеріалів, техніки, інших матеріальних ресурсів. Зліт прийняв звернення до всіх учасників Всесоюзного студентського загону, в якому закликав ознаменувати цей рік новими успіхами, збільшенням кокретного вкладу в подальше підвищення економічної могутності Батьківщини.

СТОРИНКИ СЛАВНОЇ ІСТОРІЇ

ТАК ПОЧИНАВСЯ ІНСТИТУТ

Вперше я дізнався про існування загальнотехнічного факультету влітку 1961 року, коли працював начальником електроцеху на хімізаводі імені Я. М. Свердлова. Здається, перед обідньою перервою попросили у цех і попросили, щоб я вийшов до проходної, там мене чекають і хочуть побесідувати особисто. Виходило щось на зразок детективного сюжету. Та все ж дзвінок зацікавив і я поспішив.

Зустрілися з чоловіком середніх літ, невисокого зросту. Раніше я ніколи з ним не бачився.

— Я — декан загальнотехнічного факультету, — представився він, — хотів би запитати вас, чи, бува, не погодились би ви перейти на роботу до нас.

— А яке я, власне маю до цього відношення? — все ще як слід не збагнувши, в чім справа, відказав йому. — Я — електрик, моя стихія — виробництво, цех.

— Воно все правильно, — наполягав декан, — але ж комусь потрібно і готувати цих самих електриків. У відділі кадрів Подільського раднаргоспу якраз і назвали ваше прізвище, порадили переговорити.

— З хімізаводу не піду нізачо, — категорично відповів я.

Щоб так заявити, у мене було багато підстав. По-перше, виконано значний обсяг робіт у нашому електрогосподарстві, люди до мене ставилися добре, по-друге, тут я одержав квартиру, мене підвищили на посаді. Одне слово, йти звідси — значить підвести товаришів. Таке було моє глибоке переконання.

Минуло кілька днів. Гадав, до розмови на прохідній повертатися не доведеться. Та раптом знову дзвінок, знову прохання зустрітись на тій самій прохідній. Посміхаючись, руку подає Степан Костянтинівич Журавльов, вітається, як зі своїм давнім знайомим, колегою. Кажє, що вже досить нам домовлятися про побачення на заводській прохідній, що, мовляв, розмову пора перенести у стіни раднаргоспу. Серйозно про все це кажє. Мені навіть здалося, що долю мою вже хтось давно вирішив, що цей приємний чоловік, що зветься деканом, тепер тільки й те робить, що приходить і передає мені новини. Не давала спокою думка: чому саме я, чому саме мене обрали за мішені, підстерігають, стежать за кожним кроком, пропонують і вимагають? Яке я маю відношення до того загальнотехнічного факультету?

То вже згодом дізнався, що робота у вузі вимагає нахилу не лише до педагогічної діяльності, але й науково-дослідної. Чого гріха тайти, я знаходив час, щоб там щось випробувати, здійснити свої задуми, охоче й читав лекції для інженерно-технічних працівників і робітників заводу. Робив, як кажуть, все, що йшло від душі.

І от, думає, з усім цим доведеться попроситися. Йшов до директора заводу і шкодував, що все так складається. Іван Петрович Худолій, нині покійний, і слухати не хотів про мій перехід. Як і кожний справжній керівник, він вирощував і цінував кадри, прагнув, щоб колектив був стабільним. Та розумів він глибоко й інше: промисловості потрібні нові кадри, високоосвідчені, знаючі.

Минуло ще кілька тижнів. Нарешті настала пора передавати своє електрогосподарство. Лишав я свій цех, переходив на викладацьку роботу, де все було новим, незвіданим. Доручили мені вести два курси — «Загальна електротехніка» і «Теоретичні основи електротехніки». Крім того, потрібно було створювати нові лабораторії. А найголовніше — самому вчитися читати лекції. Це було найважче. Належало звикнути до нових розпорядків, якнайраціональніше організувати свій робочий день.

Ій-право, боявся перших лекцій, перших лабораторних, перших практичних занять. Мені не вистачало часу, я не встигав, я вічно спішив і не міг наздогнати. Одні радили мені готувати лекції по двох курсах відразу, по одній дві наперед. Але в мене так не виходило. Зібрався з силами і за місяцьдопочатку занять підготував усі лекції.

Треба сказати, що на той час на факультеті навчалися лише заочники. Місцеві студенти могли відвідувати вечірні заняття тричі на тиждень. Особливо лекційне навантаження випадало на сесії, коли весь курс потрібно було прочитати за два тижні. Зважте на контингент. Слухачі — люди з великим і виробничим і життєвим досвідом. Тож спробуй схити. Майбутні дипломовані спеціалісти — це були нинішні практики, які на робочих місцях теж підвищували свій рівень знань, добре знали найновіше обладнання, з яким, траплялося, і викладач був не знайомий. Надзвичайно ретельної підготовки вимагали консультації, на яких студент-виробничник міг запитати таке, що відповіді на нього важко знайти в учбовій літературі, рекомендованій програмовим курсом. Звертайся до спеціальної літератури, утверджуй своє викладацьке звання, здобувай авторитет. Тепер, зрозуміло, перед студентами-заочниками виступають досвідчені, умудрені викладачі.

В. БЛОУСОВ,
декан заочного факультету.
(Далі буде).

Редактор

С. ДЖЕДЖУЛА

Факультет автоматичної техніки займає одне з провідних місць в інституті по науково-дослідній роботі. Виконуючи цільову комплексну програму «Наука», колективи кафедр АСУ, АІІТ, обчислювальної техніки, електронних приладів вносять значний вклад в розвиток радянської науки, виконання Прогнозованої програми країни.

Серед вчених інституту широку відомість має доктор технічних наук, професор Віктора Тихоновича Маликова — завідувач кафедри АІІТ.

На знімку: справа: професор В. Т. Маликов з деканом факультету автоматичної обчислювальної техніки С. Г. Лютвортом під час обговорення нового наукового експерименту.

Фото Р. Кутькова.

ЗАВОДСЬКИЙ ЦЕНТР ПРОФОРІЄНТАЦІЇ

Назавжди запам'ятається Ігореві Барденку, Юрію Поліщуку, Олександрові Дзю, Оксані Нагорній та іншим інструментальникам той нещодавній день, коли їм вручили червоні книжки — посвідчення молодого робітника. Минуло лише кілька місяців відтоді, як прийшли вони трудитися на Вінницький інструментальний завод по закінченню школи. Більшість це — колишні учні тринадцятої підшефної школи.

Молоді робітники вдячні своїм наставникам, в числі яких — ветеран виробництва слюсар і фрезерувальник Петро Сергійович Черниш, майстер першого класу Сергій Никифорович Шимко. Останній очолює зміну, у якій здебільш юнаки і дівчата. Сьогодні тут майже немає плінності.

Бригадна й індивідуальна форма підготовки молодих робітників на інструментальному вже існує кілька десятиліть. Через неї пройшла основна кількість працюючих, чимало з них стали знавцями спеціаліста-

ми, керівниками підрозділів підприємства. Щорічно нею охоплено майже триста учнів. На цей час за кожним з них закріплюється заводський вчитель з числа передовиків і новаторів виробництва. А очолив заводський центр профорієнтації колишній директор, ветеран виробництва, кавалер ордена Леніна, голова ради наставників підприємства П. А. Горобець.

Крім того, для учнів-старшокласників міста тут створено цех профорієнтації, функціонує технічне училище майже на 500 учнів, філіал Одеського верстатобудівного технікуму, школи робітничої молоді.

Тому й закономірно, що Вінницький інструментальний завод за підсумками республіканського огляду роботи трудових колективів по наданню шефської допомоги загальноосвітній школі, який нещодавно завершився, представлений для нагороди.

О. СУВОРОВ,
студент, член редколегії газети «За інженерні кадри»

ЦІКАВО ЗНАТИ

Місто виходить на старт

Стало доброю традицією у Вінниці початок весняно - літнього спортивного сезону вдівачати масовим пробігом вулицями міста. Не став винятком і нинішній рік. Близько 50 тисяч жителів обласного центру, різних за віком людей вирішили спробувати свої сили на дистанціях. Були серед них і цілі сім'ї.

Ось однією з перших фінішувала сім'я інженера - будівельника Віктора Власовича Гриба. Разом із чоловіком стартувала його дружина, викладач торговельно-кулінарного училища Олександра Олексіївна і троє синів — Володимир, Олександр і Сергій. І всі вони успішно подолали дистанцію пробігу. Не один рік захоплюється спортом вчителька середньої школи № 7 Наталя Доморовська. Спочатку вона записалась до секції «моржів».

Згодом її полонив велосипедний спорт. А ось у масовий пробіг включилась вперше. І дуже була задоволена, бо їй вдалося виграти один з призів.

Звання переможців розігрувалися у різних вікових групах. Серед найстарших учасників найкраще проявили себе Аркадій Каліхман і Марлен Безродний, серед наймолодших — Анжела Лебідь і Ігор Жбан. Але був і один переможець, спільний для всіх — заряд бадьорості і здоров'я.

«НОВИНИ ПОДІЛЛЯ».

СПОРТИВНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

КОЛЕКТИВ викладачів і співробітників ВПІ став переможцем Всесоюзної заочної спартакіади «Здоров'я».

СТУДЕНТ ВПІ М. Мадебазде став чемпіоном республіки по боротьбі з дзю-до. Призерами цих змагань визнано також наших вихованців З. Габозова, Х. Мехтієва.

ТИТУЛ чемпіона Украни і ЦСДСТ завоював студент інституту Г. Псутурі.

ПРИЗЕРОМ республіканських змагань по гребні на байдарці серед студентів став студент ВПІ М. Малишев.